

efterhaanden af Købestævnets Overskud, og nu allerede ønsker man, at Staten skal give 640 000 Kr. som rentefrit Laan eller Gave til samme Øjemed. Dette er noget forhastet, forekommer det mig. Det ærede Medlem mener, at da man rent lokalt har været i Stand til at starte denne Sag og føre den ud i Livet paa en tilfredsstillende Maade, er det ikke tiltalende, om Organisationer, der ikke har været med fra Begyndelsen, nu, naar de gør Krav paa en væsentlig Indflydelse paa Købestævnets fremtidige Organisation, skal imødekommes i saa Henseende. Men det forekommer mig dog, at man med en vis Føje kan sige, at naar en Institution som denne fra at have en nærmest lokal Karakter vokser op til at blive af almindelig Interesse, er det paa sin Plads, at de større Organisationer, der repræsenterer de paagældende Interesser for hele Landet, bliver draget med ind i Ledelsen, og det er jo nærmest det, der har været Tale om. Der har, som det ærede Medlem omtalte, været nedsat en Kommission, som har haft det foreliggende Spørgsmaal til Overvejelse. Noget endeligt Resultat er endnu ikke naaet, men i den nærmeste Fremtid vil Kommissionen, efter hvad jeg erfarer, tage til Fredericia for at undersøge Forholdene paa Stedet og derefter fremkomme med en Indstilling. Jeg er ikke saa fuldstændig sikker paa, at den stærke Tilstrømning, den store Succes, om man vil, som Købestævnet har haft under Krigen, kan holde sig, naar de ekstraordinære Forhold, som Krigen har skabt, hører op. Om det just skulde være nødvendigt at udgive et saa overordentlig stort Beløb som det, der her er Tale om, til Opførelse af nye Bygninger og til Anlæg, der staar i Forbindelse dermed, mener jeg, det i hvert Fald er paa sin Plads nærmere at overveje. Jeg mener derfor, det vil være rigtigt at afvente Resultatet af de Undersøgelser, som Kommissionen har for, inden man tager endelig Stilling til det foreliggende Andragende. Naar der da er fastere Grund til staa paa, skal jeg være meget villig til at overveje Sagen.

L. Rasmussen: Jeg takker den højtærede Handelsminister for hans imødekomende Udtalelser om Bevillingen til Købestævnet. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at der bliver foretaget Undersøgelser med Hensyn til, om det er nødvendigt at anvende saa stort et Beløb, som her er foreslaaet, til Udvidelse af Stævnet. Denne Undersøgelse vil snart være tilendebragt, og jeg er sikker paa, at Resul-

tatet vil blive, at man fra alle Sider anbefaler, at Udvidelsen skal foretages i det foreslaaede Omfang. Jeg har heller ikke noget imod, at de store Organisationer bliver repræsenteret i Ledelsen. Man har foreslaaet, at Bestyrelsen blev paa 15 Medlemmer, men man vil rigtignok gerne have den sammensat saaledes, at de 9, som findes i Forvejen i Fredericia, bliver der, og at de store Organisationers Repræsentation kun bliver paa 6. Jeg tror, at den højtærede Handelsminister vil give mig Ret i, at naar Ledelsen hidtil har været tilfredsstillende, er der ingen Grund til at skyde den til Side og lade den være repræsenteret, ved kun 6 Medlemmer, medens de store Organisationer faar 9. Det er alene derom, Striden staar. Jeg haaber ogsaa, at naar Udvalgets eller Kommissionens Betænkning kommer til at foreligge, vil den komme til at gaa ud paa det samme, som nu er foreslaaet, og at den højtærede Handelsminister saa vil stille sig paa Fredericia Bys Side og ikke forlange, at Ledelsen skal gaa over til de store Organisationer.

Stilling: Den højtærede Handelsminister har Ret i, at den Bestemmelse, jeg omtalte, er indstillet af det tekniske Skoleraad, men deraf følger ikke, at Bestemmelsen er rigtig. Det undrer mig i øvrigt, at Skoleraadet har kunnet indstille en saadan Bestemmelse, og at Skolernes Repræsentanter i Skoleraadet har kunnet gaa med dertil. Det vidner om, at de Herrer ikke har tænkt denne Sag rigtigt igennem, thi de maa kunne sige sig selv, at naar Tilskuddet fra Staten stiger Aar for Aar og er steget saa stærkt, som det er i de senere Aar, takket være baade Rigsdagen og den højtærede Minister, bliver det langt, langt sværere for Skolerne at opfylde de Betingelser, der stilles. Skolerne er overordentlig taknemmelige for den Velvillie, Handelsministeren har vist ved Aar efter Aar at foreslaa højere Tilskud, men jo højere Tilskuddene bliver, desto større Skolepenge maa Skolerne tage, fordi Bidragene fra Amterne og Kommunerne og private omtrent bliver paa samme Størrelse som hidtil, og saa er jeg bange for, at Skolepengene kommer op paa en saadan Højde, at mange Haandværkerlæringer ikke kan faa Raad til at søge de tekniske Skoler. Det burde være saaledes, at ikke en eneste Haandværkerlærling forhindredes fra at søge teknisk Skole af økonomiske Grunde.

Jeg takker den højtærede Handelsmi-